

Моля, имайте предвид, че оригиналната езикова версия на тази страница е била наскоро променена. Езиковата версия, която търсите, в момента се подготвя от нашите преводачи.

Моля, имайте предвид, че версиите на следните езици вече са преведени.

Swipe to change

Наследяване

Словения

английски

Този информационен документ е подготвен със съдействието на Съвета на нотариатите от ЕС (CNUJ).

1 Как се изготвя разпореждането с имущество в случай на смърт (завещание, съвместно завещание, договор за наследство)?

а) Завещания: завещанието е действително, ако е съставено съобразно формата, определена със Закона за наследството (наричан по-долу: ZD), и при спазване на посочените в същия закон условия.

В ZD се признават следните форми на завещания: саморъчно завещание, завещание, подписано в присъствието на свидетели, съдебно завещание, устно завещание, завещание, съставено в чужбина, завещание, съставено на борда на словенски плавателен съд, завещания, съставени при извънредно положение или война, както и международно завещание.

В ZD е предвидено следното по отношение на изискванията, свързани с формата на завещанията:

Саморъчното завещание е валидно, ако завещателят го е написал/а и подписал/а собственоръчно (член 63, параграф 1 от ZD).

Завещател, който може да чете и пише, съставя **завещание, подписано в присъствието на свидетели**, като собственоръчно подписва документ, който е съставен от негово/нейно име от друго лице, в присъствието на двама свидетели, като обявява пред въпросните свидетели, че това е неговото/нейното завещание. Свидетелите се подписват на самото завещание в послепис, в който се посочва, че те се подписват като свидетели, като въпросният послепис не е условие за действителността на завещанието (член 64 от ZD).

Съдебно завещание може да бъде съставено за завещател — по негово/нейно искане — от съдията от компетентния съд, който първо установява самоличността на завещателя. След това завещателят прочита и подписва завещанието, а съдията потвърждава върху завещанието, че завещателят го е прочел и подписал в негово/нейно присъствие. Ако завещателят не може или не е в състояние да прочете завещанието, съставено от съдията, тогава съдията прочита завещанието пред завещателя в присъствието на двама свидетели. След това завещателят подписва завещанието в присъствието на същите свидетели или поставя своя знак върху него, след като декларира, че това е неговото/нейното завещание. Тогава свидетелите също подписват завещанието (членове 65 и 66 от ZD).

Завещание, съставено в чужбина, може да се изготви за гражданин на Република Словения, намиращ се в чужбина, от консулски или дипломатически представител на Република Словения, който води консулските дела, в съответствие с разпоредбите относно съдебните завещания (член 69 от ZD).

Капитанът на кораб може да **състави завещание на борда на словенски плавателен съд** в съответствие с разпоредбите относно съставянето на съдебни завещания. Завещанието става недействително 30 дни след завръщането на завещателя в Република Словения (член 70 от ZD).

Завещание, съставено при извънредно положение или война: в случай на извънредно положение или война командирът на ротата или командирът на еквивалентна или по-голяма военна единица, както и всеки друг в присъствието на командир, може да състави завещание на член на военния състав в съответствие с разпоредбите относно съставянето на съдебни завещания. Завещанието става недействително 60 дни след прекратяване на извънредното положение или войната, ако военната служба на завещателя приключи преди или след това, или 30 дни след приключването на неговата военна служба (член 71 от ZD).

Международното завещание трябва да бъде съставено в писмен вид. Не се изисква завещателят собственоръчно да напише завещанието, като то може да бъде направено на всякакъв език, на ръка или по друг начин. Съдията от компетентен съд може да състави международно завещание по искане на завещател, а за гражданин на Република Словения в чужбина това може да бъде извършено от дипломатическия или консулски представител, посочен в член 69 от ZD (наричан по-долу „упълномощено лице“). Завещателят трябва да декларира в присъствието на двама свидетели и упълномощеното лице, че това е неговото/нейното завещание и че той/тя е запознат/а с неговото съдържание, и да подпише завещанието в тяхно присъствие или, ако вече го е подписал, да заяви и потвърди, че това е неговият/нейният подпис. Ако завещателят не е в състояние да се подпише, той/тя уведомява упълномощеното лице за причината за това. Упълномощеното лице вписва това в завещанието. В допълнение към това завещателят може да поиска друго лице да подпише завещанието от негово/нейно име. Свидетелите и упълномощеното лице полагат своите подписи в присъствието на завещателя, като в послепис се отбелязва, че те се подписват като свидетели или като упълномощено лице (член 71а от ZD). В закона са предвидени също така повече подробности относно това кой може да бъде свидетел на международно завещание (член 71б), подписите и датите, които се поставят на международно завещание (член 71в), съхранението на международно завещание (член 71г), анулирането на международно завещание (член 71д), потвърждаването на международно завещание (член 71е), потвърждаването на действителността на международно завещание (член 71ж), както и действителността по отношение на формата и изискванията за подписите (член 71з).

Устно завещание: завещателят може под клетва да изрази устно своята последна воля и да направи завещание пред двама свидетели само ако извънредни обстоятелства не му/й позволяват да състави писмено завещание. Устното завещание става недействително 30 дни след приключването на извънредните обстоятелства, при които е било съставено (член 72 от ZD). В закона са предвидени също така повече подробности относно това кой може да бъде свидетел на устно завещание (член 73), какви са задълженията на този свидетел (член 74), неоправдано разпореждане в устно завещание (член 75), срок за обявяване на недействителността на завещанието (член 76) и доказателство за наличието на завещание (член 77).

В закона за нотариусите (наричан по-долу ZN) е предвидено също така нотариално завещание, представляващо завещание, което се съставя от нотариус под формата на акт за нотариално завещание под диктовката на завещателя, както и завещание, което завещателят, след като първо е направил писмено изявление, че това е неговата/нейната последна воля, представя на нотариус за потвърждение. Нотариалното завещание поражда същите правни последици като съдебното завещание (член 46, параграф 1 от ZN).

В допълнение към горните формални изисквания за действителността на завещанието е необходимо също така съответното качество за съставянето на завещание. Според ZD завещание може да бъде направено от всяко лице, което може да прави преценка и е навършило 15-годишна възраст (член 59, параграф 1 от ZD). Когато завещателят прави завещание под заплаха, принуда или измама или по грешка, въпросното завещание не е действително, тъй като изразената в документа воля не отразява правилната и вярна воля на завещателя (член 60, параграф 1 от ZD).

б) Съвместно завещание: в ZD не се споменават съвместни завещания и, тъй като това не е една от предвидените в закона форми на завещание, подобно завещание трябва да се счита за недействително в съответствие с член 62 от ZD. Според съдебната практика обаче за недействително се счита единствено завещание, в което двама души — най-често съпрузи — се определят един друг за наследници (най-вероятно това е така, защото подобен род завещание е твърде близко по характер до договор за наследство, който според член 103 от ZD е забранен), но не и завещание, съставено от двама души в полза на трето лице (вж. Prof. K. Zupančič, Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Наследствено право), *Uradni list*, 2009 г., стр. 127—128).

в) Договор за наследство: според ZD договор за наследство, в който дадено лице оставя своето наследствено имущество или част от него на своя контрагент или на друго лице, е недействителен (член 103); аналогично договор за очаквано наследство или завет (член 104) и договор относно съдържанието на завещание (член 105) според закона също са недействителни.

2 Следва ли разпоредането да бъде вписано по някакъв начин и ако да, по какъв?

Не. В закона не е предвидено някакво специално удостоверяване на завещанията.

3 Съществуват ли ограничения на свободата за разпоредане с имущество в случай на смърт (напр. запазена част)?

Да. Наследниците с право на запазена част имат право на част от наследственото имущество, с която завещателят няма право да се разпоредява (член 26, параграф 1 от ZD). Тази част от наследственото имущество е „запазената част“. Наследниците с право на запазена част са: низходящите на починалия, неговите/нейните осиновени деца и техните низходящи, неговите/нейните родители и неговият/неговата съпруг/а. Дядовците, бабите, братята и сестрите са наследници с право на запазена част само когато са трайно нетрудоспособни и не разполагат с никакви средства, които са необходими за съществуването им. Горепосочените лица са наследници с право на запазена част, ако имат право да наследяват по реда на наследяване по закон (член 25 от ZD).

4 В отсъствието на разпоредане с имущество в случай на смърт кой и в каква степен наследява?

В такъв случай наследството се предава според определеното по закон: наследственото имущество на починалия се наследява от неговите/нейните низходящи, неговите/нейните осиновени деца и техните низходящи, нейния/неговата съпруг/а, неговите/нейните родители, неговия/нейния осиновител и роднините на това лице, неговите/нейните братя и сестри и техните низходящи и неговите/нейните дядовци и баби и техните низходящи. Мъж и жена, които са имали продължителна връзка без брак, могат да наследяват един друг като съпрузи, но само ако няма причини, поради които бракът помежду им би бил недействителен. Тези лица наследяват според реда на наследяване, като наследниците от по-преден ред на наследяване изключват от наследство лицата от по-заден ред на наследяване (член 10 от ZD).

Първи ред на наследяване:

Низходящите и съпругът на починалия са в първия ред на наследяване и наследяват равни дялове преди всички други (член 11 от ZD).

На база на разпределение *per stirpes*, частта от наследственото имущество, която първоначално би отишла за дадено лице, ако той/тя е преживял/а починалия, се наследява поравно от неговите/нейните деца (внуците на починалия). Ако някой от внуците почине преди починалия, делът, който би отишъл за него, ако беше жив към момента на смъртта на починалия се наследява поравно от децата на този внук (правнуците на починалия). Това продължава подред до последния низходящ на починалия (член 12 от ZD).

Ако съпругът на починалия не разполага с необходимите средства за съществуване и наследява заедно с другите наследници от първи ред, по искане на съпруга съдът може да реши, че съпругът наследява така също част от дела от наследственото имущество, който по закон следва да бъде наследен от сънаследниците на съпруга. Съпругът може да поиска увеличение на неговия/нейния дял от наследството, като предяви своя иск срещу всички или срещу отделни сънаследници. Съдът може да реши, че съпругът следва да наследи цялото наследствено имущество, ако стойността на въпросното наследствено имущество е толкова малка, че съпругът би изпитал трудности, ако то трябва да бъде разделено (член 13, параграф 1 от ZD).

Ако други наследници от първи ред на наследяване, които не разполагат с необходимите средства за съществуване и наследяват заедно със съпруга на починалия, по тяхно искане съдът може да реши, че те следва да наследят така също част от дела от наследственото имущество, който по закон следва да бъде наследен от съпруга. Всички или отделни сънаследници могат да поискат увеличение на своя наследствен дял в ущърб на съпруга (член 13, параграф 2 от ZD).

Отделни сънаследници, които не разполагат с нужните средства за съществуване, също могат да поискат увеличение на своя наследствен дял в ущърб на други сънаследници (член 13, параграф 3 от ZD).

Съдът може да реши, че всички или отделни сънаследници следва да наследят цялото наследствено имущество, ако стойността на въпросното наследствено имущество е толкова малка, че те биха изпитали трудности, ако трябва да бъде разделено (член 13, параграф 4 от ZD).

Когато съдът взема решение по горепосочените искания за увеличение или намаляване на наследствен дял, той обръща сериозно внимание на всички обстоятелства по случая, по-специално финансовото положение на сънаследниците и способността им да осъществяват доходносна дейност, както и стойността на наследственото имущество (член 13, параграф 5 от ZD).

Втори ред на наследяване:

Във втори ред на наследяване имуществото на починалия, който не е оставил живи низходящи, се наследява от неговите/нейните родители и неговият/вата съпруг/а. Родителите на починалия наследяват равни части от половината наследствено имущество, а неговият/вата съпруг/а наследява другата половина. Ако починалият не е оставил жив съпруг, неговите/нейните родители наследяват равни дялове от цялото наследствено имущество (член 14 от ZD).

Ако някой от родителите на починалия е починал преди него/нея, частта от наследственото имущество, която би отишла за него/нея, ако той/тя беше преживял починалия, се наследява — на база на разпределение *per stirpes* — от децата на родителите (т.е. братята и сестрите на починалия), неговите/нейните внуци и правнуци и неговите/нейните по-далечни низходящи според правилата, които се прилагат в случаи, в които деца и други низходящи наследяват наследственото имущество на починало лице (член 15, параграф 1).

Ако и двамата родители на починалия са починали преди него/нея, частта от наследственото имущество, която би се полагала на всеки от тях, ако бяха преживели починалия, се наследява от техните низходящи: делът на бащата — от низходящите на бащата и делът на майката — от

низходящите на майката. Във всички случаи полубратята и полусестрите на починалия по бащина линия наследяват равни дялове от бащината част от наследственото имущество, а полубратята и полусестрите по майчина линия наследяват равни дялове от майчината част от наследственото имущество, докато пълнокръвните братя и сестри наследяват дела на бащата от наследственото имущество в равни дялове с полубратята и полусестрите по бащина линия и полубратята и полусестрите по майчина линия (член 15, параграф 2 и 3 от ZD).

Ако някой от родителите на починалия е починал преди него/нея и не е оставил низходящи, тази част от наследственото имущество, която би се полагала на въпросния родител, ако беше преживял починалия, се наследява от другия родител. Ако другият родител също почине преди починалия, низходящите на този родител наследяват въпросната част от наследственото имущество, която би била наследена от единия или другия родител (член 15 от ZD). Ако и двамата родители починат преди починалото лице и никой от тях не остави никакви низходящи, цялото наследствено имущество се наследява от преживелия съпруг на починалото лице (членове 16 и 17 от ZD).

Трети ред на наследяване:

Ако няма лице, което да има право да наследи от първи или от втори ред на наследяване, тогава се взема предвид наследяването от трети ред. При наследяването от трети ред наследственото имущество на починалия, който не е оставил низходящи или родители и тези низходящи и родители не са оставили низходящи или съпруг, се наследява от дядовците и бабите на починалия. Половината от наследственото имущество се наследява от дядото и бабата по бащина линия и другата половина — от дядото и бабата по майчина линия (член 18 от ZD).

Бабата и дядото от една и съща страна наследяват равни дялове от тяхната част от наследственото имущество. Ако някой от възходящите на починалия от едната страна е починал преди него/нея, частта от наследственото имущество, която би се полагала на въпросния възходящ, ако беше преживял починалия, се наследява от децата, внуците и по-далечните низходящи на въпросния възходящ в съответствие с правилата, които се прилагат в случаи, когато децата и други низходящи наследяват наследственото имущество на починалия. Що се отнася до всички други, правилата, при които наследяват родителите на починалия и техните низходящи (член 19 от ZD), се прилагат по отношение на правото на наследство на дядо и баба от едната страна и техните низходящи.

Ако дядото и бабата от едната страна на починалия са починали преди него/нея и не са оставили низходящи, тази част от наследственото имущество, която би им се полагала, ако бяха преживели починалия, се наследява от бабата и дядото от другата страна и от техните деца, внуци и по-далечни низходящи, както е посочено в член 19 от ZD (член 20 от ZD).

5 Какъв вид органи са компетентни:

5.1 по въпросите на наследяването?

В Република Словения въпросите, свързани с наследяването, се решават от съдилищата с предметна компетентност по тези въпроси, какъвто е местният съд (*okrajno sodišče*).

5.2 да получат изявление за отказ или приемане на наследство?

Съдът в рамките на изслушването в производство по наследяване.

5.3 да получат изявление за отказ или приемане на завет?

Съдът в рамките на изслушването в производство по наследяване.

5.4 да получат изявление за отказ или приемане на запазена част?

Съдът в рамките на изслушването в производство по наследяване.

6 Кратко описание на процедурата за уреждане на наследството по националното право, включително на процедурата за ликвидирание на наследствената маса и делба на наследственото имущество (включително информация дали производството по наследяване се образува служебно от съда или друг компетентен орган)?

Когато дадено лице почине или бъде обявено за мъртво, длъжностното лице, което отговаря за вписването на смъртните случаи в съответния регистър, в срок до 30 дни изпраща смъртния акт до съда по дела за завещания и наследства (член 179, параграф 1 от ZD).

Производството се образува служебно, когато съдът получи смъртния акт.

Ако според смъртния акт починалият не е оставил наследствено имущество, съдът по дела за завещания и наследства решава да не образува производство по наследяване. Съдът взема същото решение, ако починалият е оставил само движимо имущество и никое от лицата, които имат право на наследство, не поиска образуването на производство (член 203, параграфи 1 и 2 от ZD). Във всички други случаи съдът взема решение за образуване на производство по наследяване. В хода на производството по наследяване съдът установява кои са наследниците на починалия, от какво имущество се състои наследственото имущество и какви права върху наследственото имущество се полагат на наследниците, заветниците и други лица (член 162 от ZD).

По своя характер производствата по наследяване са охранителни производства. Ако някой от фактите, от които зависят правата на страните, бъде оспорен от тях, съдът спира производството по наследяване и насочва страните към образуването на гражданско или административно производство (член 210, параграф 1 от ZD).

Когато съдът реши кои лица имат право на наследственото имущество, той ги обявява за наследници в рамките на решение относно наследството (член 214, параграф 1 от ZD). Решението относно наследството се предоставя на всички наследници или заветници, както и на лицата, които са предявили иск за наследство в хода на производството (член 215, параграф 1 от ZD).

Съдът постановява извършването на необходимите вписвания в поземления регистър, след като решението относно наследството стане окончателно.

Всеки от наследниците може да поиска делба на наследственото имущество по всяко време, но не и в неподходящ момент. Това право не подлежи на давностен срок. Споразумение, в което наследник се отказва от своето право да поиска делба на наследственото имущество, се счита за недействително, както и всяко условие в завещание, което забранява или ограничава такава делба (член 144 от ZD). В Закона за наследството не е предвидено как следва да се извърши делбата на наследственото имущество. Вместо това този въпрос е уреден в Имуществения кодекс (SPZ), в рамките на разпоредбите относно делбата на съвместно имущество, което ще рече, че наследственото имущество е съвместната собственост на сънаследниците. Сънаследниците могат да определят по споразумение как следва да бъде разделено наследственото имущество. Ако те не могат да постигнат споразумение, съдът взема решение относно начина на делбата в рамките на охранително производство. Ако в рамките на производството по наследяване всички наследници предложат делба и начина на делба по споразумение, съдът се позовава на това споразумение в решението относно наследството (член 214, параграф 3 от ZD).

7 При какви условия и в кой момент дадено лице придобива качеството на наследник или заветник?

В Закона за наследството се предвижда наследственото имущество на починалия да преминава към наследниците по силата на самия закон (*ipso iure*) в момента на смъртта (член 132 от ZD). Поради това решението относно наследството, с което след приключване на производството по наследяване съдът обявява кои са наследниците, има само декларативен характер.

Заветникът също придобива завета в момента на смъртта, освен ако заветът е обвързан с някакви условия или конкретен период от време. В такъв случай заветникът получава завета, когато това условие бъде изпълнено или въпросният период изтече. Придобиването на завет означава,

че заветникът може да поиска изпълнение на условията на завета. По отношение на предаването на правото на собственост на заветник се прилагат общите разпоредби на SPZ.

8 Наследниците носят ли отговорност за задълженията на починалия и ако да, при какви условия?

Да. Тази отговорност обаче е ограничена. Наследникът носи отговорност за дълговете на починалия до размера на завещаните активи. Ако има повече от един наследник, те носят отговорност заедно и поотделно за дълговете на починалия, т.е. всеки до размера на съответния си дял от наследственото имущество, независимо от това дали вече е осъществена делба на наследственото имущество или не. Що се отнася до съотношенията между дяловете на наследниците, дълговете се покриват пропорционално на съответните дялове от наследственото имущество, освен ако в завещание е предвидено друго (член 142 от ZD).

Наследник, който се е отказал от своя дял от наследственото имущество, не носи отговорност за дълговете на починалия (член 142, параграф 2 от ZD).

9 Какви документи и/или информация се изискват обикновено за целите на вписването на недвижимо имущество?

Съдът по въпроси, свързани с поземления регистър, решава дали може да се извърши вписване на база на документите, които доказват наличието на правно основание за придобиване на правото, което е предмет на вписване, при условие че са изпълнени останалите условия, предвидени в закона.

Базата за вписване на недвижимо имущество, което е предмет на наследство, е правно обвързващо и окончателно решение относно наследството, издавано в хода на производство по наследяване (член 40, параграф 1, точка 6 от Закона за поземления регистър, ZZK-1). Съдът по въпроси, свързани с поземления регистър, служебно нарежда вписването в поземления регистър на правото на собственост на даден наследник в съответствие с правно обвързващо и окончателно решение за наследство.

9.1 Назначаването на управител на наследственото имущество задължително ли е или е задължително при поискване? Ако е задължително или е задължително при поискване, какви стъпки следва да бъдат предприети?

Няма задължително изискване да бъде назначен управител на наследственото имущество.

По принцип до извършването на делбата на наследственото имущество то се управлява съвместно от наследниците и те се разпореждат с него. Управлението на наследственото имущество може да бъде предоставено на специален управител, ако наследниците се договорят за това. Ако наследниците не могат да постигнат съгласие относно управлението на наследственото имущество, по искане на някой от тях съдът назначава управител, който да управлява наследственото имущество от името на всички наследници, или определя частта от наследственото имущество, която всеки наследник ще управлява самостоятелно. (член 145 от ZD)

Завещателят може да определи в своето завещание едно или повече лица, които да действат като изпълнители на завещанието (член 95, параграф 1 от ZD). Наред с други неща, изпълнителят управлява наследственото имущество (член 96, параграф 1 от ZD).

9.2 Кой има право да изпълни разпореждането с имущество в случай на смърт и/или да управлява наследството?

Завещателят може да определи в своето завещание едно или повече лица, които да действат като изпълнители на завещанието (член 95, параграф 1 от ZD). Освен ако завещателят не е посочил друго, задълженията на изпълнителя на завещанието включват по-специално да полага дължимата грижа за наследственото имущество, което той/тя управлява, да се погрижи за изплащане на дълговете и заветите и, преди всичко, да изпълни завещанието по начина, по който завещателят е пожелал (член 96, параграф 1 от ZD). Ако не е бил определен изпълнител на завещанието, наследниците, които преди делбата съвместно управляват наследственото имущество, могат да възложат управлението на специален управител. Ако наследниците не могат да постигнат съгласие относно управлението на наследственото имущество, по искане на някой от тях съдът назначава управител, който да управлява наследственото имущество от името на всички наследници, или определя частта от наследственото имущество, която всеки наследник ще управлява самостоятелно. (член 145 от ZD)

9.3 С какви правомощия разполага управителят на наследството?

Когато завещателят в своето завещание е посочил изпълнител на завещанието, в завещанието се определят също така задълженията на изпълнителя.

Освен ако завещателят е определил друго, по закон се прилага следното (член 96, параграф 1 от ZD):

изпълнителят трябва да полага дължимата грижа за наследственото имущество. По-специално той/тя трябва да се погрижи за всички застрахователни мерки, за съставянето на опис и оценката на наследственото имущество (член 184 от ZD), както и за задържането на определени движими вещи (членове 190 и 191 от ZD),

изпълнителят трябва да управлява наследственото имущество, като обичайното управление включва също така разпореждане с отделни компоненти на наследственото имущество. През периода, в който той/тя изпълнява тези функции, изпълнителят на завещанието изключва всички наследници от управлението и от разпореждането с компоненти на наследственото имущество,

изпълнителят трябва да осигури заплащането на дълговете на завещателя, както и изпълнението на условията по всеки завет и уреждането на задачите (тежестите),

като цяло изпълнителят трябва да осигури изпълнението на завещанието, както е пожелал завещателят (вж. Prof. K. Zupančič, Prof. V. Žnidaršič Skubic, *Dedno pravo* (Наследствено право), *Uradni list* 2009 г., стр. 170—171).

Когато има повече от един изпълнител на завещанието, те изпълняват съвместно възложените им задължения, освен ако завещателят не е определил друго (член 96, параграф 2 от ZD). Изпълнителят на завещанието трябва да представи пред съда доклад за свършената от него работа, като има право да му/й бъдат възстановени разходите и да получи вознаграждение за дейността си, което се плаща по решение на съда от разполагаемата част на наследственото имущество (член 97 от ZD).

Ако не е бил назначен изпълнител на завещанието, наследниците, които управляват наследственото имущество съвместно докато то бъде разделено, могат да възложат управлението на наследственото имущество на специален управител. Ако наследниците не могат да постигнат съгласие относно управлението на наследственото имущество, по искане на някой от тях съдът назначава управител, който да управлява наследственото имущество от името на всички наследници, или определя частта от наследственото имущество, която всеки наследник ще управлява самостоятелно. (член 145 от ZD).

10 По силата на националното право какви документи обикновено се издават в хода или в края на производството по наследяване, с които се доказват статутът и правата на бенефициерите? Те имат ли специална доказателствена сила?

В края на производството по наследяване съдът постановява решение относно наследството, което представлява съдебно решение по същество. В решението се установява обхвата на наследственото имущество и се обявяват наследниците и заветниците, както и всички други лица, които имат право на част от наследственото имущество. Според ZD решението относно наследството трябва да включва следните компоненти (член 214, параграф 2):

фамилното и собственото име (както и всички предходни фамилни имена) на починалия и името на неговия/нейния баща, професията на починалия, дата на раждане и националност и ако починалият е омъжена жена, моминското ѝ име;

описание на недвижимото имущество с посочване на данни от поземления регистър и описание на движимото имущество с позоваване на описа; фамилното и собственото име на наследника, професията и постоянното му местожителство, отношението между наследника и починалия, дали наследникът наследява като наследник по закон или като наследник по завещание и, когато има повече от един наследник, съответните им дялове от наследственото имущество;

дали процесът по определяне на наследник е бил спрян;

дали правото на наследник е било спряно, защото все още не е настъпил определен момент, или е било ограничено за определен период, дали е било спряно, защото не е било изпълнено дадено условие или зависи от някакво отменително условие или задача, която може да се счита за отменително условие, или е ограничена от право на плодopolзуване и в чия полза;

фамилното и собственото име, професията и постоянното местоживееене на лицата, които имат право на завет, плодopolзуване или някакво друго право по отношение на наследственото имущество, с точно описание на въпросното право.

Последна актуализация: 24/06/2016

Версията на националния език на тази страница се поддържа от съответното звено за контакт към Европейската съдебна мрежа. Преводите са направени от Европейската комисия. Възможно е евентуални промени, въведени в оригинала от компетентните национални органи, все още да не са отразени в преводите. Нито ЕСМ, нито Европейската комисия поемат каквато и да е отговорност по отношение на информацията или данните, които се съдържат или са споменати в този документ. Моля, посетете рубриката „Правна информация“, за да видите правилата за авторските права за държавата-членка, отговорна за тази страница.